

« Βεβαιότατα, ἀρκεῖ νὰ πληρώσῃς τὸν ναῦλον. »
 « Καὶ ποῖος εἶναι ὁ ναῦλος; »
 « Εἴκοσι λίραι. »

« Ἄλλὰ ποῦ δὲν τὰς ἔχω; — εἶπε τὸ παιδίον, ἀ καὶ ὅμως θέλω νὰ πάγω στὴν Ἀγγλίαν. » Ταῦτα εἰπὼν, ἀνεχώρησε, τὴν δ' ἐπομένῃ ἡμέρᾳ παρουσιάσθη εἰς τὸν πλοίαρχον τοῦ πλοίου, τὸ ὅποιον ἦτο ἀραγμένον εἰς τὴν ὄχθην τοῦ ποταμοῦ, ὅπου ἔκειτο τὸ χωρίον του, μὲ δύο κουτάβια λεοπαρδάλεως εἰς τὰς χεῖράς του, ὅπως φαίνεται εἰς τὴν προκειμένην εἰκόνα, ἀποθέσας δὲ αὐτὰ εἰς τοὺς πόδας του εἶπε, « Ἴδου σὲ ἔφερα αὐτὰ τὰ κουτάβια διὰ τὸν ναῦλόν μου ἕως τὴν Ἀγγλίαν· τώρα σὲ παρακαλῶ πολὺ πάρε με εἰς τὸ πλοῖόν σου. »

Ἴδὼν τὸν πόθον καὶ συλλογισθεὶς τὸν κίνδυνον, τὸν ὁποῖον διέτρεξε διὰ νὰ πάρῃ τὰ κουτάβια ἐκεῖνα εἰς τὴν ἀπουσίαν τῆς μητρὸς των, ἡ ὁποία θὰ τὸ κατεξέσχιζεν, ἐὰν τὸ ἐπρόφθανεν, ὁ πλοίαρχος συγκατετέθη νὰ τὸ λάβῃ εἰς τὸ πλοῖόν του, καὶ τῷ ὑπεσχέθη, ἀφοῦ φθάσωσιν εἰς τὴν Ἀγγλίαν νὰ τὸ συστήσῃ εἰς φιλόανθρωπὸν τινα κύριον, διὰ νὰ τὸ συνδράμῃ νὰ σπουδάσῃ. Δὲν ἀμφιβάλλω δὲ, ὅτι ὁ μικρὸς ἐκεῖνος Ἀφρικανὸς, ἀνζήση, θὰ γείνη ποτὲ χρήσιμος ἄνθρωπος.

○○○○○ ○(B) ○○○○○

**ΕΘΝΙΚΟΙ ΗΓΕΜΟΝΕΣ ΜΝΗΜΟΝΕΥΟΜΕΝΟΙ
 ΕΝ ΤΑΙΣ ΑΓΙΑΙΣ ΓΡΑΦΑΙΣ.**

Βαλτάσαρ,

(Ἰδὲ εἰκόνα ἐν σελίδι 869)

Ὁ Βαλτάσαρ, ὁ τελευταῖος τῶν Βαβυλωνίων βασιλέων, ἦτο υἱὸς τοῦ Εὐδαί - Μερδοά καὶ ἕγγονος τοῦ Ναβουχοδονόσορος· ἐκληρονόμησε δ' ὡς φαίνεται παρὰ τοῦ πατρὸς καὶ πάπου του μόνον τὸ ἀσιατικὸν αὐτῶν ἀγέρωχον· διότι οὐ μόνον πράξιν μεγάλῃν οὐδεμίαν ἔπραξεν, ἀλλὰ καὶ νικηθεὶς πανταχόθεν ὑπὸ τῶν ἠνωμένων στρατῶν τῶν Μήδων καὶ Περσῶν, ἠναγκάσθη νὰ κλεισθῇ ἐντὸς τῆς Βαβυλωνίας, τῆς ὁποίας τὰ ὑψηλὰ καὶ ἰσχυρὰ τείχη ἐξησφάλιζον αὐτὸν τε καὶ τοὺς κατοίκους της ἀπὸ πάσης ἐχθρικής ἐπιδρομῆς. Τοσοῦτον δ' ἀσφαλῆ ἐθεώρει ἑαυτὸν ὁ Βαλτάσαρ, ὥστε καὶ τοὶ στενωπὸς πολιορκούμενος ὑπὸ τῶν Μήδων καὶ Περσῶν, ἐπεδίδετο εἰς συμπόσια καὶ κώμους μετὰ τῶν μεγιστάνων καὶ στρατιωτῶν αὐτοῦ.

Εἰς ἐν τούτων τῶν συμποσίων διαταξὲ νὰ φερθῶσιν ἐκ τοῦ ναοῦ τοῦ Βήλου τὰ χρυσὰ καὶ ἀργυρὰ ποτήρια, τὰ ὅποια ὁ πάπος του Ναβουχοδονόσορος εἶχε λάβει ἐκ τοῦ ἐν Ἱερουσαλήμ ναοῦ τοῦ Θεοῦ, διὰ νὰ πίνωσιν οἶνον δι' αὐτῶν. Ἐνῆ δὲ ἐκραπαλοῦν οὕτως εἰς τὰ ἀνάκτορα, αἰφνης ἐφάνη χεῖρ ἐξελθοῦσα τοῦ τοίχου

τῆς αἰθούσης, ἔπου ἐγένετο ἡ κραπαλή, καὶ ἔγραψεν ἐπ' αὐτοῦ γράμματά τινα ἀκατάληπτα.

Τοῦτο ἐτάραξε πάντας, ἰδίως ὅμως τὸν βασιλέα Βαλτάσαρ, τοῦ ὁποίου τὰ γόνατα, ὡς λέγει ἡ Γραφή, ἤρχισαν νὰ συγκρούωνται ἐκ τοῦ τρόμου, καὶ ἀμέσως ἐζήτησε παρὰ τῶν Μάγων καὶ σοφῶν τῆς Βαβυλωνίας ἐξήγησιν τῶν γραμμάτων ἐκείνων, ἀλλ' οὐδεὶς ἠδύνατο νὰ τὰ ἐξηγήσῃ. Τότε ἡ βασιλομήτωρ ἀνέφερεν, ὅτι εἰς τὰς ἡμέρας τοῦ Πάπου του Ναβουχοδονόσορος ἦτο τις ἑβραῖος ὀνόματι Δανιήλ, σοφὸς σφόδρα καὶ ἔμπειρος περὶ τὴν ἐρμηνείαν ἐνουπνίων καὶ τὴν ἐξήγησιν αἰνιγμάτων καὶ τὴν λύσιν ἀποριῶν, καὶ τὸν συνεβούλευσε νὰ στείλῃ νὰ τὸν καλέσῃ, διότι, ὡς φαίνεται, ὁ Δανιήλ, ὡς συνήθως συμβαίνει εἰς τὰς αὐλὰς τῶν μοναρχῶν, μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Ναβουχοδονόσορος παρηγκωνίσθη καὶ ἰδιώτευε.

Προσκληθεὶς δὲ καὶ παρακληθεὶς νὰ ἐξηγήσῃ τὴν γραφήν τὴν εἰς τὸν τοίχον, ἔδωκε τὴν ἐξῆς ἐξήγησιν: « Μενὲ, Μενὲ, θεεὸν Οὐφρασίμ » ἤτοι ἐμέτρησεν ὁ Θεὸς τὴν βασιλείαν σου καὶ ἐτελείωσεν αὐτήν· ἡ δὲ βασιλεία σου διηρέθη καὶ ἐδόθη εἰς τοὺς Μήδους καὶ Πέρσας.

« Τὴν αὐτὴν νύκτα, λέγει ἡ Γραφή, ἐφονεύθη ὁ Βαλτάσαρ, ὁ βασιλεὺς τῶν Χαλδαίων, καὶ Δαρεῖος ὁ Μήδος ἔλαβε τὴν βασιλείαν, ἣν περίπου ἑτῶν ἐξήκοντα δύο. » (Δανιήλ ἐ. 25—31.)

Καὶ πραγματικὸς οὕτω συνέβη, διότι ὁ Μήδο-Περσικὸς στρατὸς διοχετεύσας τὸσον μέρος τοῦ ὕδατος τοῦ Εὐφράτου, ὅστις ἔρρεε διὰ τῆς Βαβυλωνίας, εἰς τὴν ἐπὶ τούτου κατασκευασθεῖσαν λίμνην, ὥστε νὰ κατασταθῇ βατὸς, εἰσῆλθε διὰ τοῦ ῥύθρου αὐτοῦ εἰς τὴν πόλιν πεζὸς, καὶ κατέλαβε τοὺς ἐν κραπαλῇ καὶ μέθῃ ὄντας Βαβυλωνίους ἀνεταίμους καὶ οὕτως ἐκυρίευσεν τὴν πόλιν ἀμαχητί.

Ἡ προκειμένη ἐν σελίδι 869 εἰκὼν παριστᾷ τὸν βασιλέα Βαλτάσαρ θεωροῦντα μετὰ τρόμου τὴν ἐπὶ τοῦ τοίχου γραφήν.

○○○○○ ○(B) ○○○○○

ΠΟΙΚΙΛΑ.

Δύο φίλοι μὴ ἰδόντες ὁ εἰς τὸν ἄλλον πρὸ πολλοῦ, συνητήθησαν κατὰ τύχην εἰς τὸ κυνήγιον καὶ ἔκαμαν τὸν ἐξῆς διάλογον:

Γεώργιος. Αἱ, φίλε Ἰωάννη, καιροὺς καὶ ζαμάνια ἔχω νὰ σὲ ἴδω· τί ἀπέγεινες; πῶς ἔχεις; εἶσαι καλά;

Ἰωάννης. Ὅχι τόσο καλά, φίλε μου· ἐνουμφεύθη, ἀφοῦ ἀπεχωρίσθημεν.

Γ. Λοιπὸν σὲ συγκαίρω, καλορίζικα.

Ι. Τί καλορίζικα, φίλε μου· ἐπῆρα μίαν γυναῖκα, ποῦ ὁ Θεὸς νὰ σὲ φυλάξῃ ἀπ' αὐτήν;

Γ. Ὡ! αὐτὸ εἶναι πολὺ κακὸν, φίλε μου.

Ι. Ὅχι καὶ τόσον κακὸν, διότι ἐπῆρα μὲ αὐτὴν καὶ 4 χιλ. λίρας ὡς προῖκα καὶ παραπροίκα.

Γ. Τόσο τὸ κακὸν ἔχει καὶ τὸ καλὸν του, ὥστε ὑποφέρεται.

Ι. Ὅχι καὶ τόσον καλὸν, διότι μὲ τὰ χρήματα ταῦτα ἤγορασα πρόβατα καὶ αἰγας καὶ ἐψόφθησαν ὅλα ἀπὸ ἐπιζωστῶν.

Γ. Ὅφ! τί δυστυχία! αὐτὸ ἦτο μέγιστον δυστύχημα!

Ι. Ὅχι τόσον μέγιστον, διότι ἐκδείρας αὐτάς, ἐπώλησα τὰ δέρματά των καὶ ἐπῆρα ὀπίσω τὰ χρήματά μου.

Γ. Χαίρω, λοιπὸν, ὅτι ἀπεζημιώθης—ὥστε τώρα εἶσαι πολλὰ καλά.

Ι. Ὅχι τόσον πολλὰ καλά, διότι μὲ τὰ χρήματα ταῦτα ἔκτισα οἰκίαν καὶ αὐτὴ ἐκάη δολοκλήρος πρὸ τινων ἡμερῶν!

Γ. Ἄχ, φίλε μου, εἶσαι, ὡς βλέπω, ὁ δυστυχέστατος τῶν ἀνθρώπων!

Ι. Ἄπ' ἐναντίας, φίλτατε, δὲν εἶμαι τόσον δυστυχῆς ὅσον νομίζεις, διότι μὲ τὴν οἰκίαν συγκατεκάη καὶ ἡ στέρχηλα ἡ γυναικά μου καὶ οὕτως ἀπῆλλάχθην αὐτῆς!

—*

— Ἔτος Δίσεκτον. Ὅστω καλεῖται τὸ ἔτος ἐκεῖνο, εἰς τὸν Φεβρουάριον τοῦ ὁποῦ προστίθεται μία ἡμέρα, κατὰ τετραετίαν, καὶ τότε ὁ μὴν οὗτος ἔχει 29, τὸ δὲ ἔτος 366 ἡμέρας.

— Ἀπὸ κτίσεως κόσμου μέχρι Χριστοῦ 4004.

— Ἀπὸ Χριστοῦ μέχρι τῆς γεννήσεως τοῦ Μωάμεθ 569.

— Ἀπὸ τοῦ Χριστοῦ μέχρι τῆς ἀλώσεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως 1453.

—*

— Καὶ κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο θὰ συμβοῦν πέντε ἐκλείψεις, 3 τοῦ ἡλίου, ἐξ ὧν ἡ μία δλική, ἀλλ' ἀπασαι ἀόρατοι εἰς ἡμᾶς, καὶ 2 τῆς σελήνης, ἐξ ὧν ἡ μὲν μερικὴ ἀόρατος εἰς ἡμᾶς, ἡ δὲ δλική, τὴν 4/16 Δεκεμβρίου, ἐν μέρει ὄρατὴ εἰς ἡμᾶς.

—*

— Τὸ Πάσχα θὰ συμπέσῃ ἐφέτος μὲ τὴν 20 Ἀπριλίου.

Ἐορταί. | Ἐθνικῆ. Ἡ 25 Μαρτίου.
Βασιλικαί.

Τοῦ ὀνόμ. τοῦ Βασιλ. 23 Ἀπρ. — Τῶν γενεθλ. αὐτοῦ 12 Δεβρῖο
» » τῆς Βασιλ. 11 Ἰουλ. — » » αὐτῆς 22 Αὐγ.
» » τοῦ Διαδόχ. 21 Μαΐου. — α » αὐτοῦ 21 Ἰουλ.

Ἐορταί, καθ' ἃς δὲν ἐργάζονται τὰ δημόσια γραφεῖα.

Νέον ἔτος, Θεοφάνεια, Εὐαγγελισμὸς, Μεγάλῃ Παρασκευῇ καὶ Σάββατον, Κυριακὴ καὶ Δευτέρα τοῦ Πάσχα, Πεντηκοστή, Ἅγιος Γεώργιος, Ἀνάληψις, Ἅγιοι Ἀπόστολοι, Κοίμησις τῆς Θεοτόκου, Ἅγιος Δημήτριος, αἱ δύο ἡμέραι τῶν Χριστουγέννων.

Γρόφος.

Εἶμαι μήτηρ καὶ τροφὸς σου καὶ σὲ ζῶ καὶ σὲ βαστάζω,

Ἐπὶ τέλους ἡ ἴδια εἰς τὰ σπλάγγνα μου σὲ βάζω.

Ἄν δ' ἐκ νέου σὲ ζητήσουν πάλιν σὲ παρουσιάζω. Ω.

○○○○○○○○

Ἄνεγμα.

Ἐ ὄνομά μου ἂν καὶ ἔνα

Διπλὴν ἔχει προφορὰν.

Ἐνός κ' ἔνοιαν ἀλλάσσει

Εἰς τοῦ τόνου τὴν φορὰν.

Ὁξυτόνως μὲ προφέρεται;

Γένους εἰμ' ἀρσενικοῦ.

Ἐὰν δὲ παροξυτόνως,

Εἶμαι γένους θηλυκοῦ.

Ὡς δὲύτονον δὲ πάλιν

Εἶμαι εἰδὸς τι τροφῆς.

Παροξύτονον δὲ ἤμην

Μέρος τι ἐπὶ τῆς γῆς.

Σ. . . .

ΠΡΟΒΛΗΜΑ.

○○○○○

Ἄπλη ἀκροστιχίς.

Ἀποτελοῦμαι ἐξ ὀκτῶ γραμμάτων, τὸ πρῶτον εἶναι ὄνομα

1. Θεοῦ ἀρχαίας ἰσχυρᾶς Μοναρχίας.

2. Ἀπειθοῦς τινος προφήτου.

3. Νήσου ἐπιζήλου τοῦ Αἰγίου.

4. Ἀρχαίας ἐμπορικῆς πόλεως.

5. Μέρους χρόνου.

6. Ὀπλοῦ ἀρχαίου τινὸς ἤρωος.

7. Μεγάλου ἀγαρίστου.

8. Μεγάλου στρατηγοῦ Ἀφρικανοῦ.

Ποῖα τὰ ἐνταῦθα ἀναφερόμενα πρόσωπα καὶ πράγματα, καὶ ποῖον τὸ ὄνομα τὸ ἀποτελούμενον ἐκ τῶν ἀρχικῶν αὐτῶν γραμμάτων;

○○○○○○○○

ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ.

—

1. Ποῦ ἀναφέρεται ἡ πρώτη ἀγορὰ ἀγροῦ;

2. Ποῖος εἶναι ὁ βραχυτάτος ὕμνος εἰς τὴν Γραφήν;

3. Ποῖος θὰ ᾄδει ὁ νέος ὕμνος ἐν τῇ ἀγῶ Ἱερουσαλήμ;

Εἰδοποιήσεις.

○○○○○○○○

Εἰδοποιοῦνται οἱ ἐν Πάτραις συνδρομηταὶ τοῦ Ἀστέρου καὶ τῆς Ἐφημερίδος τῶν Παιδῶν, ὅτι ἀνταποκριτῆς ἡμῶν εἶναι ὁ Βιβλιοδέτης κ. Ἀνδρέας Μαρατός, εἰς τὸ κατὰστάμα τοῦ ὁποῦ εὐρίσκονται προσέτι καὶ τὰ Ἱερά καὶ ἄλλα θρησκευτικὰ καὶ ἠθικὰ βιβλία.

— Ἐπειδὴ τὸ παρὸν φύλλον δημοσιεύεται ταχύτερον τοῦ ὠρισμένου χρόνου, ἢ λόσις τοῦ ἀνίγηματος καὶ γρίφου τοῦ ἐν τῷ φύλλῳ τοῦ Δεκεμβρίου ἀφίνεται διὰ τὸ φύλλον τοῦ Φεβρουαρίου, ὥστε νὰ δυνηθῶσι νὰ στείλωσι τὰς λύσεις καὶ οἱ ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος συνδρομηταί.

— Ἐπειδὴ ἡ ἀποστολὴ τοῦ πρώτου φύλλου ἐκάστου νέου ἔτους διακόπτεται εἰς τοὺς μὴ προπληρώσαντας τὴν εὐτελεῖ συνδρομὴν των. Οἱ θέλοντες νὰ ᾄδει συνδρομηταὶ καὶ κατὰ τὸ 1880 πρέπει νὰ στείλωσι τὴν συνδρομὴν των εἰς γραμματόσημα.

— Ὅστις κάμει πέντε συνδρομητὰς καὶ ἀποστελεῖ πρὸς τὴν Διεύθυνσιν τὰς συνδρομὰς, λαμβάνει, ἐν φύλλον διωρεᾶν ἐπὶ ἕν ἔτος.

— Ὅστις κάμει 20 συνδρομητὰς λαμβάνει τὸν Ἀστέρα τῆς Ἀνατολῆς, ἐφημερίδα οἰκογενειακὴν ἑβδομαδιαίαν μὲ ὠραίας εἰκόνας.